

Ірина Цурканова

*Пригоди
Вірних
Друзів*

Дніпро · 2023

Цурканова І. О.

Ц 87 Пригоди вірних друзів. — Дніпро: ЛІРА, 2023. — 48 с.
ISBN 978-966-981-762-4

Зараз ви тримаєте в руках продовження неймовірних пригод котика Баксика, собачки Дуняшки та їх друзів. Дивовижні історії про них я розпочала оповідати в попередній книжці. Але в мирну країну прийшла війна — і тому на їх долю випало багато несподіваних випробувань.

У цій частині наші герої познайомляться з хоробрим і кмітливим песиком Бадді, який врятувався від ворогів та пережив складну операцію. Відважний хлопчик Влад стане його господарем, але коли цуценя піде у довгоочікуваний похід, то раптом загубиться й опиниться у... чарівному лісі.

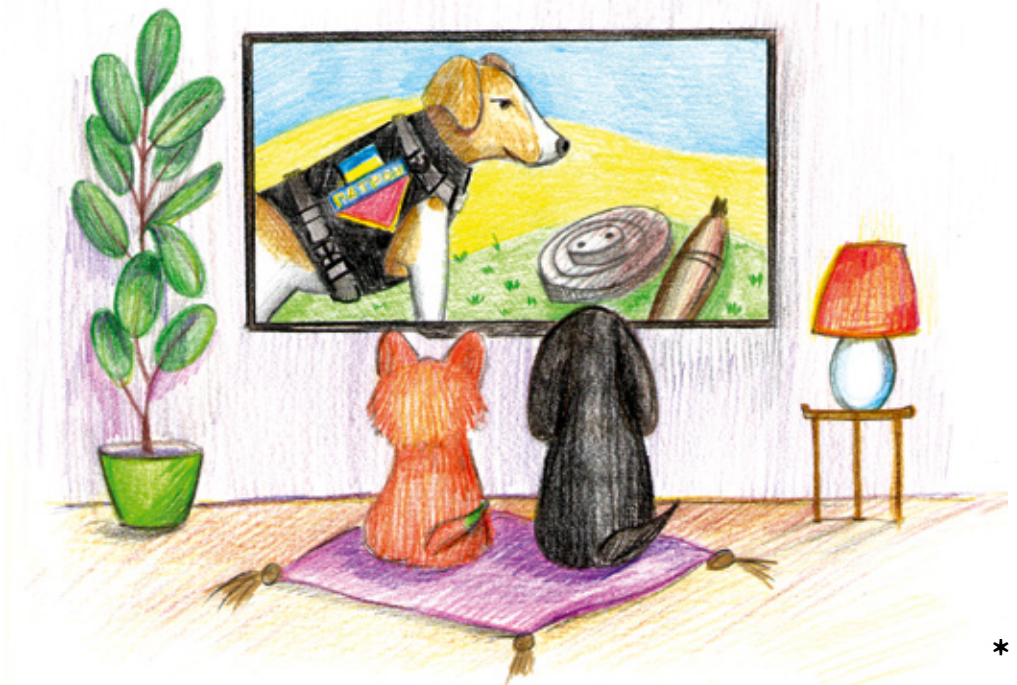
Давайте дізнаємося, чи зможе він знайти шлях у наш світ та зібрати разом усіх своїх друзів, адже це буде для нього надскладним завданням.

УДК 821.161.1(477.63)'06-31

ISBN 978-966-981-762-4

© Цурканова І. О., 2023
© ЛІРА, 2023

...Уже минув рік відтоді, як Дунька та Бакс потоваришували й усе стали робити разом: відпочивати вдома, гуляти у великому парку, їсти різноманітні смаколики, займатися спортом зі своїми друзями та навіть загорати на балконі. Звичайно, їм дуже хотілося поїхати на море та повалятися на пісочку, але зараз це було неможливо. Тому котик та песик кожного дня дивилися разом новини й чекали Перемоги. По телевізору часто розповідали про мінну безпеку для діточок й показували сюжети про бойового песика Патрона. Цей собака-винюхувач вибухівки породи джек-рассел-тер'єр за досить короткий час став улюбленим героєм для українців різного віку. Так званий талісман заgonу піротехніків, які займаються розмінуванням, він здобув велику популярність через те, що допоміг виявити сотні вибухових пристроїв, установлених

*

ворогом. Дунька та Бакс завжди з цікавістю дивилися сюжети про цього відважного песика, який був одягнений в іменний жилет, й мріяли познайомитися з кимось видатним або щоб хтось розповів їм особисто про якісь надзвичайні пригоди.

Час швидко проминув й настав день народження Баксика. Він дуже чекав на цю подію та хвилювався, щоб усі запрошені мали змогу прийти на свято. Його господиня — дивовижна та весела дівчинка Марічка — запросила найкращих друзів: Влада, Анжелу, Сашка та Лізу.

Діти не тільки привітали пухнастика, але й усі разом пограли та скуштували смачного пирога.

Гості прийшли вчасно. У всіх з собою були подарунки, повітряні кульки та квіточки.

— Вітаю,— радісно промовив Владислав, відпускаючи яскраві кульки у вільний політ

по квартирі.— Яке ж свято без яскравих прикрас?! Марійко, яка ти щаслива, що у тебе є такі чудові хатні тварини,— трохи з сумом промовив він, коли з'явилися на порозі Дунька та Бакс.— З ними так весело й цікаво, а ось у мене нікого немає ...

— А чому ж? — запитала Марічка.

— Тому, що собака потребує багато часу. Ще — це велика відповідальність. А у мене зараз і так багато справ: підготовка до школи та спортивні секції. Мені ще й шести років немає, а я, до речі, зайняв перше місце з тхеквондо у своїй ваговій

категорії. Змагання були дуже серйозні. Після них я завітав у гості до дідуся Мілани — дядька Сархоша, який мені на честь Перемоги подарував дуже гарний настільний годинник. Цей подарунок мені дуже сподобався, але я все одно мрію про собаку...

— Це зрозуміло, але хоча б kota або кішку тобі можна завести, Владе? — запитала Анжела.

— Ні, на жаль, у мене та у мого тата на них алергія. Тому доводиться гратися з домашніми улюбленцями лише у дворі або у гостях. Навіть, коли ми приходимо до когось, де є котики, то обов'язково п'ємо сироп або протиалергійні пігулки, адже без цих ліків у нас одразу червоніють очі й ми починаємо чхати. Сьогодні я теж приймав такі ліки, бо знав, що йду в гості до Баксика.

— У нас із Сашком також немає ніяких тварин, але в мене є м'яка іграшка на батарейках. Граюся з нею, скільки хочу, а потім вимикаю,— підтримала бесіду п'ятирічна Ліза, з якою вони разом ходять на тренування.

У мене взагалі багато друзів — серед них: Даня, Мілана, Сашко з Маріуполя та ще багато інших хлопчиків і дівчаток. Але сьогодні день народження Баксика, тому давайте швидше дарувати подарунки,— промовив Влад.

Малеча вистроїла із різнокольорових подарункових коробок піраміду. З кухні вибіг радісний котик. Як тільки він побачив цю святкову споруду, то на радощах не зумів вчасно загальмувати та й влетів у неї з розгону. Подарунки розсипалися й розкрилися. На підлогу впали яскрава іграшка, смачні котячі консерви та жовто-блакитний пазл для Марійки зі всіма областями України. Усі відразу почали збирати фрагменти й буквально на очах стала з'являтися мапа. Діти склали картину з дрімучими лісами та родючими полями, повноводними річками й морями, горами, степами і найкрасивішими містами рідної країни.

Мандаринки

Усі пам'ятають, що у Влада дуже веселі батьки: тато Андрій та мама Іринка-Мандаринка.

— Чому саме «Мандаринка»? — якось запитала маленька дівчинка Аліна, яка прийшла до них у гості разом зі своєю мамою Ольгою.

Виявилось, що це досить цікава історія, яка розпочалася ще на Новий рік, саме тоді, коли відбуваються дива, особливо, якщо загадати бажання. Так-от, мама Владислава якось пішла придбати до свята мандарини, а їх в магазині не було. Жодної. Тоді вона завітала до іншої крамниці, але й там не знайшла фруктів — усі розкупили. Надворі був лютий мороз і все замело таким великим шаром снігу, що навіть машини пересувалися, як черепахи по піску, — повільно і з великими труднощами...

Іринка повернулася додому без мандаринок, і тому настрої у неї був зіпсований.

— Що я скажу, синочку? Не встигла своєчасно придбати його улюблені новорічні смаколики і тому свято буде без них? — промовила мама.

І ось раптом у двері хтось гучно постукав. Тато пішов подивитися і побачив на порозі справжнього Діда Мороза, який тримав аж два червоних мішки. Виявилось, що в одному з них лежали дитячі подарунки, а в іншому... Знаєте, що там було? Як ви гадаєте? Звісно, подарунок для мами — мандаринки. Адже вона цілий рік була слухняною, а ще з дитинства дуже сильно вірила у дива та Діда Мороза.

Звісно, що її звати просто — Ірина, але після цього випадку з фруктами, вона зареєструвалася на YouTube-каналі та стала вести свій відеоблог для діточок під ім'ям Irynka Mandarynka.

*

Тато, чомусь, вирішив, пригостити Діда Мороза морозивом! Як виявилось, дідусь його дуже обожнює і з'їв аж цілих дві порції. Добре, що у морозильній камері залишилося трохи цих льодяних солодоців, які тато туди поклав ще влітку на всяк випадок та й забув про них.

Влад розповів віршика й отримав подарунок з іншого червоного мішечка: величезний дитячий двоповерховий будиночок, у якому жила дружня родина кумедних зайченят. У комплекті також були кухня, спальня, драбина, щоб дістатися до другого поверху, стілець, стіл та овочі з фруктами, у тому числі й мандаринки. А ще в домівці було різнокольорове підсвічування, щоб мешканцям не було страшно вночі.

Батьки подарували Владу величезну машинку. Поки хлопчик грався зі своїми новими подарунками, дорослі розпитували неочікуваного гостя про новорічні дива. Ясна річ, їх було дуже багато...